

gaae Obergangen imøde saa vel udrustede som muligt. At det foreliggende Lovforslag, som ikke er blevet forsvaret med Barme, hverken af den høitærede Minister eller af Fleertallet i Udvalget, skulde kunne tilveiebringe en Tilstand, der virkelig forberede den kommende bedre Tilstand, troer jeg ikke.

Justitsministeren: Ja, Tølelsen af, hvorvidt Noget forsvares med Barme eller ikke forsvares med Barme, er formodentlig noget Individuelt hos den, der har denne Tølelse, og jeg skal derfor i Anledning af den sidste ærede Talers Slutningsyttring nøies med at sige, at jeg ikke er mig bevidst ved den Maade, hvorved jeg har taget Deel i Discussionen om det foreliggende Lovforslag, at have givet Anledning til at troe, at denne Sag ikke laae mig paa Sinde, og at jeg stillede mig lunkent til den. Jeg veed, som sagt, ikke, at jeg har givet det ærede Medlem, der nu satte sig, Anledning til at troe det; men har jeg gjort det, da benytter jeg nu Leiligheden til at gjøre ham opmærksom paa, at han i saa Fald har opfattet mig feilagtigt. — Det ærede Medlem sluttede sit Foredrag med en Henstilling til Justitsministeren om at benytte den nuværende Ordning paa en saadan Maade, at der gjenem den sørgedes for at tilføre Sagførerstanden de gode Kræfter, som der ganske vist ogsaa efter min Opfattelse vil være endnu større Anledning til at ønske tilstede, naar den forestaaende nye Ordning af Retspleien skal træde i Kraft. Eigeoverfor denne Opfordring maa jeg tillade mig at henvise det ærede Medlem til, hvad jeg har udtalt under Sagens første Behandling; jeg skal ikke trætte det ærede Thing ved at gjentage det, men kun sige, at jeg dengang har gjort Rede for, hvorfor jeg ansaae det for ønskeligt, at Afgangen til Sagførervirksomheden blev ordnet paa den Maade, som det foreliggende Lovforslag tilsigter. — Iøvrigt have de Indvendinger, der ere fremkomne imod Lovforslaget, jo været høist forskellige og ere komne fra høist forskellige Sider; ja, jeg kan

sige, at de tildeels have været hinanden aldeles modsatte. Nogle ærede Medlemmer have saaledes fundet, at der ved Lovforslaget gjøres altfor stærke Fordringer i Henseende til de Qualificationer, der skulle være tilstede hos de Mænd, som ville ind i Sagførervirksomheden; Andre, og deriblandt et æret Medlem af Udvalget (Ussing), have derimod meent, at de Betingelser, som Lovforslaget opstiller for at blive Sagfører, ere altfor slappe, og at den foreslaaede nye Ordning er betænkelig, fordi man ikke efter den vil have saa stor Garant, som man nu har, for, at Sagførerstanden, og navnlig de øverste Led af samme, vil være fuldstændigt dygtig og i alle Henseender i Besiddelse af de Qualificationer, som man maa ønske, at i alt Fald Sagførerstandens Blomst er i Besiddelse af. Den første Indvending, som jeg tillod mig at nævne, nemlig at Fordringerne skulle være stillede for høit, troer jeg under den tidligere Discussion tilstrækkeligt at have imødegaaet. Eigeoverfor den anden Indvending, som jeg nu sidst berørte, maa det derimod være mig tilladt igjen at fremhæve, hvad jeg allerede udtalte under Sagens 1ste Behandling, at Prøven for Indtrædelse i Høiesteretsadvocaturen ved Lovforslaget er udvidet i Forhold til, hvad den hidtil har været, idet Lovforslaget foruden de to Prøver, der foretages i criminelle Sager, fordrer to, ikke som hidtil kun een Prøve, i civile Sager; eet af de af det ærede Udvalg stillede Endringsforslag, som blev vedtaget igaar, og som iøvrigt fuldstændigt stemmede med, hvad der havde været Ministeriets Tanke, kræver jo endog, at den ene civile Sag skal føres for Citanten, den anden for Indstævnte. Det kan herefter ikke nægtes, at Høiesteretsprøven er bleven forøget og udvidet ved Lovforslaget, men naar dette er Tilfældet, og naar det derhos er lagt i Høiesterets Magt ved en streng Censur at sørge for, at Prøven virkelig ogsaa bliver fyldestgjørende udført, saa forekommer det mig tilvisse, at der ved den foreslaaede Ordning er givet tilstrækkelig Sikkerhed for, at